

²⁵Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” ²⁶Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.” ²⁷Tanítványai éppen ekkor jöttek meg, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél, de mégsem mondta egyikük sem: „Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?” ²⁸Az asszony pedig otthagyta korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek: ²⁹„Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ez-e a Krisztus?” ³⁰Erre azok elindultak a városból, és kimentek hozzá.

Kedves Testvéreim!

Néhány éve indult útjára a házasság hete programsorozat, amely minden évben február közepén a házasság fontosságára, megbecsülésére, megújítására hívja fel a figyelmet. A házasság hete ráépül az ún. Valentin napra, a szerelmesek napjára. Ez az angolszász kultúrából importált „ünnepe” nyomokban vallásos tartalmat is hordoz, hiszen Valentin, magyarul Bálint az ókori Róma egyik püspöke volt. A róla keringő történet szerint február 14-én történt kivégzése előtt visszaadta börtönőre vak leányának látását, majd levélben búcsúzott a lánytól, amit úgy írt alá: a Te Bálintod. Egy másik legenda szerint a püspök a fiatal szerelmeseket megeskette, és kertjének virágával ajándékozta meg őket. Ezek a házasságok a hagyomány szerint jól sikerültek. Ezért vált azután a 14. századi Angliában és Franciaországban Bálint a házasságra készülők és fiatal házások védőszentjévé.

A katolikus egyház aztán, Jézusnak az égi vőlegénynek az égi lakodalomra való megérkezéseként tartotta számon ezt a napot.

A mai napon egy olyan ige áll előttünk, aminek látszólag mindehhez semmi köze. Egy történet végéből hallhattunk egy részletet. A samáriai asszony története a János evangéliumából az egyik kedvenc történetem. Talán azért mert ez volt az egyik első történet a Bibliából, aminek mélységeibe is bepillantást kaptam. Egy hihetetlenül sokszínű, és viszonylag sok előképzettséget igénylő történetről van ugyanis szó. Ha csak úgy elolvassuk, akkor egy beszélgetést áll előttünk Jézus és egy asszony között. Semmi különös, Jézus személyes varázsa meggyőzi az asszonyt, hogy a messiással beszél, aki aztán elmegy és elterjeszti ezt a hírt a városában. Ennek is lehet mondanivalója a keresztyén ember számára: ha már megismerted Jézust, indulj és hirdesd a környezetben.

Viszont a történet ennél sokkal többet mond.

Amikor Hanga lányomat megkérdeztem, hogy mi volt az oviban, azt válaszolta tészta. Fontos információ, evett a gyerek, de ettől még nem tudtam meg túl sokat a napjáról, arról, hogy mivel foglalkoztak, hogy érezte magát... a lényegről, amiért oda jár viszonylag kevés információt adott át. Amikor elkezdtem kérdegetni, akkor kiderült, milyen gazdag napja volt. Így vagyok ezzel a történettel is, ha belemegyünk a részletekbe, akkor egy mondanivalóban rendkívül gazdag esemény játszódik le előttünk.

Most a nélkül, hogy az egész történetet felolvassam, és minden részletét magyaráznom, a legfontosabb gondolatot megpróbálom előhozni. Ebben pedig kapcsolódik a házasság hetéhez mai alapigénk.

Először a sztori: Jézus egy kútnál pihen, Samáriában, egy olyan kevert népcsoport országrészében, amelyet a zsidók elkerültek, de legalábbis azokat az embereket, akik itt laktak. Egy réges-régi rivalizálás volt a zsidók, és a samáriaiak közt. Jézus tehát egyedül pihen déltájban a kútnál, amikor is megérkezik egy asszony, aki vizet meríteni jött. Jézus megszólítja az asszonyt, egészen egyszerűen ezt kéri tőle: adj innom. A történet végig nem derül ki, hogy Jézus végül kapott-e inni. Mert egy olyan beszélgetés kezdődik el, amely ennél sokkal fontosabb. Szóba kerül az élő víz, szóba kerül a nő családi állapota: öt férjed volt, és akivel most élsz nem férjed, mondja ki Jézus az ismeretlen asszony családi állapotának diagnózisát. Az asszony persze csodálkozik: honnan tudhatja: próféta? Ha igen, akkor mást is tudhat, fontos kérdéseket. A legfontosabb kérdést: hol találkozhatok Istennel? Jézus válasza: én vagyok. Az asszony felismerése, valóban ő az, és a mai már felolvasott igeszakasz: ha ő a messiás, akkor rohan vissza a városba, hívja a többieket.

Röviden ennyi. Egy beszélgetés, nagy felismeréssel. De valójában egy házasságkötés. Bár nem egészen olyan, mint amire elsőre gondolunk.

Először is az esemény egy kútnál játszódik. A kút az ószövetségben többször előkerül, mint a házasság első lépésének helyszíne: Izsák leendő feleségét egy kútnál szólítja meg Ábrahám szolgája. Jákob egy kútnál ismeri meg jövődöbeli feleségét Ráhel. Mózes is egy kútnál fut bele jövődöbelijébe. Nem véletlen ez az áthallás. Jézus a kútnál egy nővel beszélget. Itt valami készül.

A második dolog: a nő helyzete. A történetből megtudjuk, hogy öt férje volt, és akivel most él nem férje. De megtudunk róla még mást is. Délben megy a kúthoz, ami azt jelenti, hogy kerüli az emberek társaságát, nem akar találkozni senkivel, vagy szégyelli magát, vagy eleve kiteszített. Mindkét esetben bűnös. Egyébként ezt maga is kimondja, amikor elmegy a városába és ezt mondja Jézusról: *Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki*

megmondott nekem mindent, amit tettem. Eleve megtudjuk róla, hogy házasságtörésben él, hiszen ha ebben a korban valaki esküvő nélkül egy férfivel élt az házasságtörésnek számított. Egy asszony, aki nem kell senkinek, ebben a korban majdhogynem halálra volt ítélve.

Ebben az állapotában szólítja meg Jézus. Ez már eleve abszurd. Ilyen nem történhetne meg. A beszélgetés végén visszatérő tanítványok is csodálkoznak. Kijelölt szakaszunkban ezt olvastuk: ²⁷*Tanítványai éppen ekkor jöttek meg, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél, de mégsem mondta egyikük sem: „Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?”*

Egy – férfi kettesben nem beszélgethetett idegen nővel. Kettő – nem beszélgethetett samáriaival. Három – zsidó férfi nem beszélgethetett bűnös asszonnyal.

Jézus mégis megteszi: beszélget egy bűnös samáriai asszonnyal. És nem csak beszélget, hanem megmutatja neki – neki az idegennek, neki a bűnösnek, neki az asszonynak igazi lényét. ²⁵*Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.”* ²⁶*Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”*

Ennyire egyértelműen Jézus nem mondta ki másnak ezt. Ő a messiás, a szabadító. Amikor ezt olvasom, akkor mint egy szerelmesnek elkezdi a szívem a nyakamban dobogni, pedig nem vagyok egy érzélgős alkat. Ez a történet hihetetlen és döbbenetes. Mert arról szól, hogy Isten úgy szeret, ahogy vagy. Nem érdeklik a társadalmi konvenciók, nem érdeklik az elvárások, hogy mit szólnak majd, hogy mi lesz a következménye. Egyszerűen odalép, megszólít és beszélgetésbe kezd veled.

Nem bonyolult filozófiai fejtegetésbe, teológiai diskurzusba kezd, hanem egészen egyszerűen vizet kér. Adj innom! Innen indul minden, egy egészen hétköznapi kéresemből.

Isten ilyen hétköznapi szeretne veled is találkozni. Ott ül a kútnál, és rád vár. Rád vár és megszólít. Nem azért mert el akar ítélni, nem azért mert haragszik rád. Nagyon jól tudja, hogy milyen vagy. Ismer téged. És ezzel együtt, vagy ennek ellenére végtelen szeretettel szeret.

Az oltár előtti ígében Pál apostol szeretethimnuszát hallottuk. Az Isten szeretetéről. Az isteni szeretetről. Erre csak ő képes. Azt olvastuk ott: ⁴*A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.* ⁵*Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat.* ⁶*Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.* ⁷*Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.*

Ilyen, az Isten szeretete ilyen. Minden egyes pillanatban reménykedik abban, hogy te reagálsz rá. Reagálsz az ő feléd történő szeretet megnyilvánulására.

Azt mondtam ennél a kútnál történetünkben házasságkötés történik. Igen, mert az asszony reagált Jézus szeretet megnyilvánulására, és elindul most már vele. Nem fizikális kapcsolat ez, hanem szellemi, lelki kötelék, amely sokkal több. Amelyben azt van, hogy én Istené vagyok és Isten az enyém.

Az Istennel való kapcsolat, a Jézus Krisztussal való kapcsolat egy ilyen szellemi, lelki házasság. Egy házasság, amelyben a felek kinyilvánítják egymás felé a szeretetüket, és folyamatosan dolgoznak azon, hogy kapcsolatuk még erősebb legyen.

Van-e ilyen kapcsolatod Jézussal? Érezted-e már az első szerelem érzését az Istennel kapcsolatban? Amikor megdobbán a szíved a nyakadban, és vágysz az ő jelenlétére, és minden pillanatot szeretnél vele tölteni? Az Isten szeretet! János apostol így látta maga előtt Istent, én is ezt tapasztaltam, tapasztalom. Az Isten szeretet, és ezt a szeretetet szeretném világgá kürtölni, ahogy a samáriai asszony tette, aki ment. Ment vissza a városába, és elmondta mindenkinek: megtaláltam a messiást! Őt, aki elfogad olyannak amilyen vagyok. Elfogad, és megváltoztat, átalakít. Tisztára mos. Mert amit a Samáriai asszony nem tudott, azt mi már igen, hogy Jézus annyira szeretett téged és engem, hogy életét adta, ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei által gyógyultunk meg. Nem derül ki a történetből, de biztos vagyok benne, hogy a Jézussal való találkozás után ennek a nőnek rendeződött az élete. Onnan tudom ezt, hogy látom, hogy a Jézussal való találkozás után hogyan rendeződik az ember élete. Hogyan veszi el Isten a bűnt. Hogyan szabadít fel a vele való találkozásra, együttlétre.

A házasság hete van. Házasok és nem házasok felé egyaránt üzenet van ennek a hétnek. Mert az Istennel való szeretetkapcsolatban megerősödött ember a társas kapcsolataiban is erősödik.

Véget ér a farsang. Szerdán megkezdődik a böjti időszak. Isten Jézusban levetette az álarcát. Úgy láthatjuk őt, amilyen. Az értünk a halált is vállaló Istent, a szerető Istent. A böjt kezdetén fontos ezt tudatosítanunk, hiszen a böjt feladata az, hogy ebben a szeretetkapcsolatban erősödjünk. Ámen.